

का° [१.४.१५.] मा भेरिति प्रहुरतीति । उपांशुसवनेनाश्मना सोमे प्रहुरेदि-
ति सूत्रार्थः ॥ अर्थं सौम्यमर्थं द्यावापृथिव्यम् हे सोम त्वं मा भेः मा भैषीः शपो
लुकि लडि वृषम् मा संविक्र्याः कम्पनं मा कृथाः ओविज्ञी भयचलनयोः लुडि
वृषम् यतो देवतर्पणायाहं त्वामभिषुणोमि अत ऊर्जं धत्स्व रसं धेहि । एवं सो-
मं संबोध्य द्यावापृथिव्यौ संबोधयति हे धिषणे हे द्यावापृथिव्यौ युवां वीडू
सती वीडयेथाम् वीडुशब्दो दृढवचनः दृढे सत्यावात्मानं दृढं कुरुतम् अस्मादु-
द्यताद्वायाः । किं च ऊर्जं दधायां रसं धत्तमस्मिन्सोमे । अनेन तु वज्रसंस्तुतेन
ग्रावणा यज्ञमानस्य पाप्मा हृतो न तु सोमः ॥३५॥

प्रागपागुदगधराकसर्वतस्त्वा दिश आधावतु । अम्ब निष्परु समरीर्विदाम् ॥३६॥

का° [१.४.२०.] प्रतिवर्गं निग्राभं वाचयति होतृचमसेऽल्पानऽश्रूनवधाय (25.)
प्रागपागिति । प्रतिप्रहारवर्गं होतृचमसमध्ये स्तोकान्सोमांशून्निधाय प्रागपागिति
ऋद्धयं निग्राभसंज्ञं यज्ञमानं वाचयेदिति सूत्रार्थः ॥ सोमदेवत्योऽप्लिक् ॥ सोमो दि-
ग्भिर्मिथुनमैहृत्तच्च देवाः संपादितवत्तस्तदितदृचाभ्युक्तम् । हे सोम प्राक्प्रागञ्चनाः
अपाक् अपागञ्चनाः दक्षिणाः पश्चिमाश्च उदक् उदगञ्चना उत्तराः अधराक् अधरा-
ञ्चनाः एवं प्रागादयः सर्वा दिशः सर्वतः स्वस्वप्रदेशात् त्वा त्वामाधावतु आभिमु-
ल्येन गह्वरं परस्परं किं भाषमाणास्त्वामभिधावन्त्विति तदाह हे अम्ब हे मातः
निष्परु स्वैर्भागैः सोमं पूरय पृ पालनपूरणयोः विकरणव्यत्यये लोटि वृषम् किं
प्रयोजनमिति चेत् अरीः अर्यः प्रजाः संविदां संविदताम् प्रजा वाऽअरीरिति [३.
१.४.२१.] श्रुतिः अस्माकं सोमसमागमं नानादिग्वासिनो जना ज्ञानन्वित्यर्थः ।
इति भाषमाणास्त्वामागह्वरं । विद् ज्ञाने अस्माह्वरि तडि प्रथमवद्भवचने आत्म-
नेपदेध्वनत इति [पा° ७.१.५.] कस्याददेशे लोपस्त आत्मनेपदेध्विति [पा° ७.१.
४१.] तकारलोपे सवर्णदीर्घे विदामिति वृषम् समो गमीत्यादिना [पा° १.३.२१.]
तड् ॥३६॥

त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

न त्वदन्यो मेधवन्नस्ति मर्ति तेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥३७॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ॥